

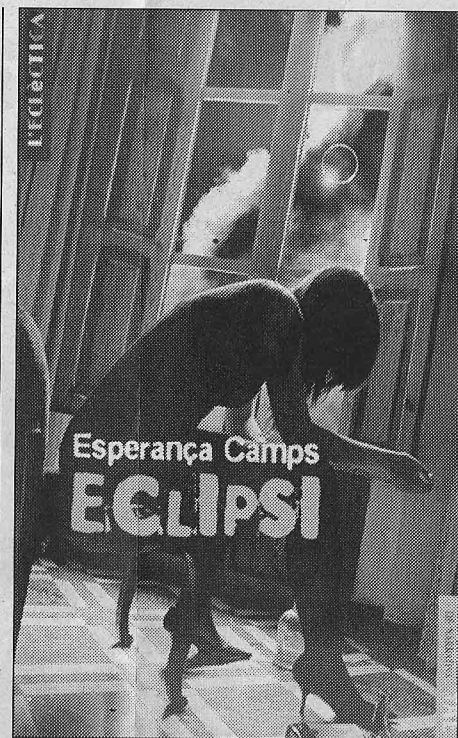
Procés d'autodestrucció

LLUÍS VERGÉS

A cada una de les tres novel·les, que ha publicat fins ara Esperança Camps (Ciutadella, 1964), ha fet una proposta argumental nova demostrant així la seva versatilitat narrativa. La protagonista de "Enllà de la mar" (2004) era una dona en lluita contra el càncer. A la magnífica "Quan la lluna escampa els morts" (2005), retractava la vida de dos joves d'un barri marginal valencià. "Eclipsi", la seva darrera novel·la amb la que ha guanyat el I Premi de Narrativa Vicent Andrés Estellés 2006, és la confessió d'una dona que cerca la seva destrucció amb l'alcohol després d'un desencís vital.

Marina Mercadal, la protagonista i narradora d'"Eclipsi", comença el seu relat amb una carta escrita des del mòdul de malalts mentals d'un centre penitenciari. A la carta explica que va cometre un crim perquè se li va "girar el cervell". Premeditadament va deixar la moto enmig de la carretera per a provocar un accident. I així va succeir. Un utilitari petit va quedar esclafat contra la moto i contra un camió que venia en sentit contrari. Van morir tres persones.

Després de la carta introductòria, Marina Mercadal conta el procés que la va portar de ser una persona benestant, una prestigiosa crítica literària a València, parella d'un acomodad advocat, a una alcohòlica antisocial i perillosa reclosa a un petit apartament turístic al Cap d'Artrutx. Allí s'ali-

ECLIPSI

Esperança Camps

Novel·la. Bromera. Alzira, 2007.
163 pàgines. 17,50 euros.

menta de wisky, vi barat i sopes de sobre.

En el seu soliloqui, Marina es recrea en la seva degradació. "Estic contenta: avui he begut una mica més que ahir -escriu-. Ni jo mateixa m'explic com puc mantenir aquesta disciplina. Agnès (la seva veïna a Menorca) ha vingut a veure'm. A obser-

var-me. Imagin que deu voler copsar de primera mà com va la meua descomposició. Comprovar com van morint-se cada una de les meus cèl·lules amarades d'alcohol, esgotades de lluitar contra tant de verí com ingresc. Tal vegada té un pla, Agnès, per evitar que arribi a les últimes conseqüències, però jo no ho toleraré. La meua estada aquí té un objectiu primordial que és el de deixar morir a poc a poc. Accelerar el meu final. Accelerar-lo lentament. Sense sobredosis, sense sogues fetes amb llençols, sense llançament pels penya-segats que, obscens, em conviden a posar fi a la farsa".

I mentre Marina ens explica el seu procés de degradació ens va donant a conèixer com vivia quan era una burgesa acomodada, quin va ser el desencadenant del seu canvi cap a l'alcohol i la bogeria i que va succeir a la fatídica nit de l'eclipsi. Totes les seves desgràcies tenen relació amb un accident i amb la seva relació de vint-i-cinc anys amb Tomàs, un advocat bastants anys major que ella.

Com succeeix a la realitat, un accident o un cop d'atzar pot canviar completament la vida d'una persona. Si a més aquest té un sentit de culpa i de pèrdua pel que ha passat, li pot passar com a la Marina Mercadal.

Mitjançant una sèrie de salts temporals anem coneixent la biografia de Marina Mercadal. Segurament no estarem d'acord amb ella però la protagonista haurà tingut l'oportunitat d'explicar la seva versió dels fets.

EL RELOJ DE LA HISTORIA

Homo sapiens, Grecia Antigua y
Mundo Moderno

Francisco Rodríguez Adrados

EL RELOJ DE LA HISTORIA

Francisco Rodríguez Adrados

Ensayo. Ariel. 847 páginas.

39,90 euros.

Teoría de la historia

■ En este libro ambicioso y monumental el profesor Rodríguez Adrados, especialista en la Grecia clásica, se plantea trazar una teoría original de la Historia Universal, siguiendo los pasos de Hegel, Spengler y Toynbee. El catedrático emérito de la Complutense no duda en utilizar reflexiones sobre el presente como la guerra de Iraq.

XABIER ZABALTZA